

(2. samling), forhandlingerne side 1644, lød således:

Til justitsministeren (13/5 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Hvad vil ministeren foretage sig for at sikre, at alle kriminelle bliver retsforfulgt, uanset om de er nået at stikke af til udlandet, og uanset hvilket land de er stukket af til?«

Supplerende svar (10/7 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 408 og S 409 fra samme spørger.

Ad spm. nr. S 516

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Tom Behnke stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1997-98 (2. samling), forhandlingerne side 1949, lød således:

Til justitsministeren (29/5 98) af:

Tom Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvilke lovændringer/administrative ændringer der skal til, for at f.eks. autonome ikke får erstatning i forbindelse med visitationer for bl.a. våben?«

Supplerende svar (3/7 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Som oplyst i det foreløbige svar af 8. juni 1998, har Justitsministeriet anmodet Rigsadvokaten om en udtalelse.

Rigsadvokaten har oplyst følgende:

»Efter retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, har den, der har været anholdt eller varetægtsfængslet som led i strafferetlig forfølgning, krav på erstatning for den derved tilføjede skade, såfremt påtale opgives eller tiltalte frifindes. Erstatning kan dog nedsættes eller nægtes, såfremt den sigtede selv har givet anledning til foranstaltningerne, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Efter retsplejelovens § 1018 b kan erstatning efter samme regler som angivet i § 1018 a tillægges en sigtet, der som led i strafferetlig forfølgning har været udsat for andre straffeprocessuelle indgreb.

Efter administrativ praksis ydes der almindeligvis takstmæssig erstatning for uberettigede visitationer, medmindre den pågældende selv har givet anledning til visitationen. Dette kan f.eks. være, hvis den pågældende har afgivet skiftende forklaringer, forsøgt at flygte ved politiets henvendelse eller udvist anden mistankepådragende adfærd.

Afgørelsen af, om der foreligger egen skyld, beror på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Erstatning for kortvarige visitationer (under 10 minutter) uden samtidig anholdelse udgør 200 kr., jf. min meddelelse nr. 1/1998 pkt. 2. Har visitationen haft en varighed på over 10 minutter ydes der erstatning svarende til den administrativt fastsatte takst for en anholdelse, jf. min meddelelse nr. 1/1998 pkt. 1.

Ved Østre Landsrets dom af 21. august 1997 blev anklagemyndigheden frifundet for et fremsat krav om erstatning for uberettiget visitation over for to medlemmer af rockergruppen Bandidos. Landsretten fandt, at der på grund af den voldelige strid mellem forskellige rockerbander forelå en så særlig situation, at der ikke var grundlag for at yde erstatning i medfør af retsplejelovens § 1018 b.

Dommen er anket til Højesteret af de erstatningsøgende. Domsforhandlingen i denne og en lignende sag er berammet til den 8. oktober 1998.«

Det fremgår af begrundelsen for spørgsmålet, at det er foranlediget af de visitationer, der blev foretaget af politiet på Nørrebro i forbindelse med folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten.

Københavns Politi har oplyst, at det vil fremsætte en tidskrævende, manuel gennemgang af et større antal sager at opgøre antallet af krav om erstatning for uberettiget visitation foretaget på Nørrebro i forbindelse med folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten, idet disse erstatningskrav ikke registreres særskilt. Det er imidlertid umiddelbart indtrykket, at der på nuværende tidspunkt ikke er fremsat et større antal erstatningskrav af denne karakter. Fristen for at fremsætte erstatningskrav er 2 måneder, jf. retsplejelovens § 1018 e, stk. 1.